

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

- 2) *Luigi Marcuccio zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 32 z 07.02.2009.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 15 stycznia 2010 r. — Messer Group GmbH przeciwko Air Products and Chemicals Inc., Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-579/08 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu Trybunału — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Słowne znaki towarowe Ferromix, Inomix i Alumix — Wcześniejsze znaki towarowe FERROMAXX, INOMAXX i ALUMAXX — Sprzeciw właściciela — Właściwy krąg odbiorców — Stopień podobieństwa — Mało odróżniający charakter wcześniejszego znaku towarowego — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)

(2010/C 100/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Messer Group GmbH (przedstawiciele: W. Graf v. Schwerin i J. Schmidt, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Air Products and Chemicals Inc. (przedstawiciel: S. Heurung, Rechtsanwältin), Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 15 października 2008 r. w sprawach połączonych od T-305/06 do T-307/06 Air Products and Chemicals przeciwko OHIM, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 12 września 2006 r. oddalających odwołania wniesione przez właściciela słownych wspólnotowych znaków towarowych „FERROMAXX”, „INOMAXX” i „ALUMAXX” dla towarów należących do klasy 1 od decyzji Wydziału Unieważnień oddalających częściowo sprzeciw

wobec zgłoszenia słownych znaków towarowych „FERROMIX”, „INOMIX” i „ALUMIX” dla towarów należących do klas 1 i 4.

Sentencja

- 1) *Odwołanie i odwołanie wzajemne zostają w części odrzucone i w części oddalone.*

- 2) *Messer Group GmbH pokrywa, poza własnymi kosztami postępowania, koszty postępowania poniesione przez Air Products and Chemicals Inc.*

- 3) *Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) ponosi własne koszty postępowania.*

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 22 stycznia 2010 r. — Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-69/09 P) (¹)

(Tryb przyśpieszony)

(2010/C 100/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl (przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: N.B. Rasmussen i L. Parpala, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) z dnia 26 listopada 2008 r. w sprawie T-393/06 Makhteshim-Agan Holding BV i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd uznał skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o nieprzedstawieniu propozycji włączenia substancji czynnej azynofosu metylowego do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, s. 1), która to decyzja rzekomo została zawarta w piśmie z dnia 12 października 2006 r. (D/531125) — Akt zaskarżalny

Sentencja

- 1) Wniosek *Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl i Magan Italia Srl o rozpoznanie sprawy C-69/09 P w trybie przyspieszonym zostaje oddalony.*
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 13 stycznia 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Commissione tributaria provinciale di Parma — Włochy) — Isabella Calestani (C-292/09), Paolo Lunardi (C-293/09) przeciwko Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Sprawy połączone C-292/09 i C-293/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Oczywista niedopuszczalność)

(2010/C 100/20)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria provinciale di Parma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Isabella Calestani (C-292/09), Paolo Lunardi (C-293/09)

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria provinciale di Parma — Wykładnia art. 13 część B lit. c) dyrektywy 77/388/EWG: Szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednoliczona podstawa wymiaru (Dz.U. L 145, s.1) — Zwolnienie od podatków dostaw towarów przeznaczonych w całości do celów działalności zwolnionej od podatku lub w przypadku których nie przysługiwało prawo do odliczenia — Przepisy krajowe wykluczające zwolnienie

Sentencja

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Commissione tributaria provinciale di Parma (Włochy), postanowieniami z dnia 9 i 17 czerwca 2009 r., są oczywiście niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski sad (Bułgaria) w dniu 18 listopada 2009 r. — Canon Kabushiki Kaisha przeciwko IPN Bulgaria OOD

(Sprawa C-449/09)

(2010/C 100/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Sofijski gradski sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Canon Kabushiki Kaisha

Strona pozwana: IPN Bulgaria OOD

Pytanie prejudycjalne

Czy w zakresie, w którym art. 5 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG (¹) przyznaje właścicielowi znaku towarowego wyłączne prawo do zakazania osobom trzecim używania w obrocie handlowym oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym bez jego zgody, np. przywozu lub wywozu towarów pod tym oznaczeniem, przepis ten należy interpretować w ten sposób, że prawa właściciela znaku towarowego obejmują prawo do zakazania używania znaku towarowego poprzez przywóz produktów oryginalnych bez jego zgody, jeśli prawa właściciela znaku towarowego nie zostały wyczerpane w rozumieniu art. 7 dyrektywy?

(¹) Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989 L 40, s.1)